

τάς διαδόχους ἡμῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ καὶ αἰ-
ωνίῳ ἱστορίᾳ.

Τοιοῦτον τὸ πεπωμένον τῆς γῆς καὶ πάν-
των τῶν κόσμων. Ἄλλ' ἐκ τῶν διαδοχικῶν τού-
των καταστροφῶν πρέπει ἄρα γε νὰ συμπερά-
νωμεν, ὅτι ἡμέραν τινὰ τὸ σύμπαν θὰ καταστῇ
ἄπειρος καὶ μέλας τάφος; Οὐχὶ βεβαίως; διό-
τι ἄλλως ἀπὸ τῆς παρελθούσης αἰωνιότητος θὰ
ἦτο ἤδη τοιοῦτος. Ὁ Θεὸς ἤρξατο πλάττων
ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς υπάρξεώς του,
δηλ. προαιωνίως, καὶ δὲν θὰ παύσῃ κόσμους
πλάττων καὶ ὄντα. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν αἱ δυ-
νάμεις τῆς φύσεως δὲν δύνανται νὰ μειώσιν ἀ-
δρανεῖς. Οἱ ἀστέρες θ' ἀναβιώσωσιν ἐκ τῆς ἐ-
αυτῶν τέφρας. Ἡ τῶν ἀρχαίων συντριμμάτων
συνάντησις νέας θ' ἀναπαραγάγῃ φλόγας, καὶ
ἡ μετατροπὴ τῆς κινήσεως εἰς θερμότητα θ' ἀ-
ναπλάσῃ τὰς νεφελότητας καὶ τοὺς κόσμους.
Οὐδέποτε λοιπὸν θὰ βασιλεύσῃ ὁ παγκόσμιος
θάνατος.

Ἐν Γαλαζίῳ.

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΒΙΣΤΗΕ.

Ἡ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Ἡ φωλεὰ τοῦ κόκκυγος.

Συνειθίσκαμεν τόσον πολὺ βλέποντες κατὰ
τὸ ἕαρ τὰ πτηνὰ κτίζοντα τὴν φωλεάν των,
ὥστε πᾶν πτηνὸν μὴ φωλεοποιῶν φαίνεται ἡ-
μῖν ἀποτελοῦν ἀνωμαλίαν ἐν τούτοις ὑπάρ-
χουσιν ἐν τῷ πτερωτῷ γένει εἶδη τινὰ χειρα-
φετούμενα, ἐν μέρει τουλάχιστον, ἀπὸ τῶν ἐ-
πιμόχθων καθηκόντων τῆς μητρότητος. Ἐκ
τῶν πτηνῶν τούτων, πρώτιστον εἶνε ὁ τεφρό-
χρους κόκκυξ ἢ ὠδικὸς κόκκυξ (*Cuculus ca-
porus*), ὅστις ἔρχεται ἐξ Αἰγύπτου κατὰ τὰς
ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου. Ἄρξ τῇ ἀφίξει του
ποιεῖ γνωστὴν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ
ἰδιάζοντος ἄσματος του, ἀλλὰ σπανιώτατα
ἐπιφαίνεται εἰς τοὺς ἀδιακρίτους ὀφθαλμούς.
Συνήθως μένει κεκρυμμένος ἐν τῷ δάσει, ἢ
ἐπὶ τῶν μηλεῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγρῶν, καὶ
κατέρχεται μόνον πρὸς ἀναζήτησαν τροφῆς, ἢ-
τις ἀποτελεῖται ἐκ σιωλήμων, βδελλῶν, καμ-
πῶν, πυρήνων καρπῶν, καὶ ὠν μικρῶν πτη-
νῶν. Ὁ κόκκυξ πράγματι ἀμειλίχως λεηλα-
τεῖ τὰς φωλεάς, ἐφ' ᾧ καὶ δικαίως μισεῖται
ἀσπόνδως ὑπὸ τῶν μελισσοφάγων, τῶν κοσσο-
φων, τῶν ὑπολαίδων, καὶ τῶν *καλογιάννων*.
Ὅλα ταῦτα τὰ πτηνὰ τὸν ἀποτροπιάζονται
καὶ ὅσον μακρότερον καὶ ἀν' ἴδωσιν αὐτόν, τὸν
καταδιώκουσι διὰ τῶν κραυγῶν των. Καὶ ἐν
τούτοις, κατὰ πικρὰν εἰρωνεῖαν, ταῦτα ἀκρι-
βῶς τὰ πτηνὰ συντελοῦσιν εἰς διάδοσιν τοῦ
μισητοῦ εἶδους, ἐκκολάπτοντα τὰ ὠὰ τοῦ κό-
κυγος ἐν ταῖς φωλεαῖς αὐτῶν, περιθάλλοντα

τὸ νεόσσιον αὐτοῦ ὑπὸ τὰς πτέρυγας των,
τρέφοντα αὐτὰ πρὸς ζημίαν τῆς ἀληθοῦς αὐ-
τῶν οἰκογενείας. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ ὑποβολή
τοῦ ξένου στοιχείου ἐν τῇ φωλεᾷ αὐτῶν, δὲν
γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν καὶ βιαίως, ἀλλ'
ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν καὶ δολίως. Ὅταν ὁ κόκ-
κυξ δὲν κατορθώσῃ διὰ τῶν παρενοχλήσεών
του νὰ ἀναγκάσῃ τὸ θῆλυ νὰ ἀπομακρυνθῇ
τῆς φωλεᾶς του, κατοπτεῦει, καὶ ὡς κλέπτης
καρδοκῶν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θ' ἀπέλθωσιν
οἱ οἰκοδεσπότες ὅπως ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν
του, ἐπωφελεῖται τὴν εὐτυχῆ τῆς ἀπουσίας
στιγμὴν. Καθιπτάμενος εἰς τὸ ἔδαφος, κατα-
θέτει χαμαὶ τὸ ὠόν αὐτοῦ, λαμβάνει αὐτὸ διὰ
τῶν εὐρειῶν σιαγόνων του, ἐμβάλλει αὐτὸ ἐν-
τός τοῦ λαίμου του μετ' ἐπιδεξιότητος ταχυ-
δακτυλουργοῦ, καὶ ἀβρότατα παρειαίρει αὐτὸ
ἐν τῇ ξένη φωλεᾷ.

Ἐν ἔργῳ καλλίστῳ, ἐν ᾧ ὁ κ. *des Murs* ἀ-
νέλαθε νὰ διασαφηνίσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ κόκ-
κυγος, ἀναφέρει ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα εἶδη ἀποδη-
μητικῶν πτηνῶν, ἅτινα γίνονται οὕτω θύματα
τῆς πανουργίας καὶ τῆς θρασύτητος τοῦ πα-
ρασίτου τούτου. Τὸ παραδοξότατον δ' εἶνε ὅτι
τὰ ἀποδημητικὰ ταῦτα, ὧν τινα θεωροῦνται
ἐν τούτοις ὡς νοημονέστατα, δὲν καταλαμ-
βάνουσι τὴν ἀπάτην ἢ κλείουσι τοὺς ὀφθαλ-
μούς ὅπως μὴ σκανδαλίζωνται. Εἶνε ἀληθές
ὅτι ὁ κόκκυξ δὲν προστίθησιν ἀδεξίως τὸ ὠόν
του, ἀλλὰ, ὡς νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀφαίρεσιν, ἀ-
φαίρει ἐν ἡ δύο ὠὰ ἐκ τῆς φωλεᾶς ἐν ἡ κατέ-
θηκε τὸ ὠόν του. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἐξηγεῖ οὐ-
δαμῶς τὴν ἀδιαφορίαν ἢ μακροθυμίαν τῶν ἀ-
ποδημητικῶν, τὰ ὁποῖα συνήθως δεικνύονται
λίαν εὐαίσθητα ὅταν πειράξῃ τις τοὺς νεοσ-
σοῦς των.

Θὰ παραδεχθῶμεν ἄρα γε μετὰ τοῦ Αἰλια-
νοῦ καὶ τινῶν ἄλλων νεωτέρων ὀρνιθολόγων,
ὅτι ὁ κόκκυξ, μόνος ἐκ τῶν πτηνῶν, κέκτηται
τὴν παραδόξον δεξιότητα τοῦ νὰ δύνανται νὰ
μεταβάλλῃ κατὰ βούλησιν οὐ μόνον τὸ χρῶμα,
ἀλλὰ καὶ τὸν ὄγκον τοῦ ὠοῦ αὐτοῦ, ὅπως δώ-
σῃ εἰς αὐτὸ τὸ χρῶμα καὶ τὸ μέγεθος ὠοῦ ἄλ-
λου εἶδους πτηνοῦ; Ἄλλ' οὐδέποτε τοιαύτη
τις ἀνωμαλία ἐμνημονεύθη, κατὰ τὰς παρα-
τηρήσεις δὲ πολλῶν τὰ ὠὰ τοῦ κόκκυγος εἰσι-
λίαν εὐδιάγνωστα, καίτοι παραλλαγὰς τινὰς
ἐνίοτε φέροντα.

Τὸ ζήτημα πολὺ ἀπέχει ἔτι τῆς λύσεως αὐ-
τοῦ· τὸ ἀληθές δ' εἶνε ὅτι μετὰ τὴν ὑποβολὴν
τοῦ ὠοῦ, ὁ *καλογιάννος*, ὁ κοσσοσφορ, ἢ ὑπο-
λαίς δὲν διακρίνουσι τὸ ὑποβληματὸν τῶν ἰ-
δίῳν ὠῶν καὶ ὅτι ἐπωάζουσι καὶ τὸ ξένον μεθ'
ἡς καὶ τὰ ἴδια προθυμίας ἄχρι τῆς τελείας
ἐκκολάψεως αὐτῶν. Ὁ κόκκυξ γεννᾶται ἐν γέ-
νει πρώτος, μόλις δ' ἐξελθὼν τοῦ κελύφους κι-
νεῖται καὶ συνταράσσεται τοσοῦτον ἐν τῇ φω-

λεᾶ, ὥστε καταρρίπτει αὐτῆς, ὡς κατὰ τύχην τὰ ἄλλα ὠὰ, ἢ τὰ νεόσσια, ἂν ταῦτα ἐξεκολλάθησαν ἤδη. Διατείνονται μάλιστα ὅτι ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιστάσει ὑπεισδύει δολίως ὑπὸ τὴν κοιλίαν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ δι' ἐπιτηδεΐας στροφῆς ῥίπτει αὐτοὺς ἐξω τῆς φωλεᾶς. Νομίζετε βεβαίως ὅτι ἡ μήτηρ, ἔμπλεως ἀγανακτήσεως διὰ τὸν σκληρὸν θάνατον τῶν ἀθῶων τῆς τέκνων, θὰ θανατώσῃ ἀμέσως τὸν ἀδελφοκτόνον; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ! βεβουθισμένη ἐν τῇ τυφλώσει αὐτῆς, ἥτις δι' ἡμᾶς ἀπομένει μυστήριον, περιποιεῖται τὸν φονεᾶ, ἀνατρέφει αὐτὸν μετὰ στοργῆς ὁ σύζυγος βοηθεῖ αὐτὴν εἰς τὸ ἀχάριστον τοῦτο ἔργον καὶ διὰ τῆς ἀδιακόπου μερίμνης τῶν δυστυχῶν τούτων πτηνῶν φερόντων αὐτῷ σκώληκας, κάμπας, καρπούς, ὁ ἀδηφάγος κόκκυξ ἀναπτύσσεται ταχέως. Εὐθύς δ' ἄμα ὡς δυνηθῆ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν περυγῶν του, ἀφοῦ λάβῃ ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας τὴν τροφήν του ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν θετῶν του γονέων, καταλιμπάνει ἀλύπως καὶ διὰ παντὸς τοὺς ἀναθρέψαντας αὐτόν. Τινὲς μάλιστα δισχυρίζονται ὅτι τὰ ταλαίπωρα ταῦτα ἀποδημητικὰ πτηνὰ ἀνταμείβει διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν στοργὴν αὐτῶν καταβροχθίζων αὐτὰ ὡς ἀπλᾶς κάμπας· ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως εἶνε συκοφαντία· τὸ πολὺ πολὺ, ἀπαξ ἢ δις συνέβη εἰς τὸν κόκκυγα ν' ἀρπάξῃ ζωηρότερον πῶς τοῦ δέοντος τὸ προτεινόμενον αὐτῷ πρὸς τροφήν θῆμα καὶ ἐν τῇ ἀπληστίᾳ αὐτοῦ νὰ πνίξῃ ἐν ταῖς σιαγῶσιν αὐτοῦ τὸν ἕτερον τῶν θετῶν του γονέων.

Ἄλλὰ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τί γίνεται ἡ ἀληθὴς μήτηρ; Κατὰ τινὰς μὲν περιπολεῖ περίξ τῆς φωλεᾶς καὶ κοιμίζει ἐκάστοτε εἰς τὸ τέκνον τῆς τὸ ἐπιβάλλον αὐτῇ μέρος τῆς τροφῆς, κατ' ἄλλους δὲ, ὑπὲρ αὐτῶν πιθανώτερον τὸ δίκαιον ἔχοντας, μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ὠοῦ ἀπέρχεται ἀνεπιστρεπτεῖ.

Ἄλλοι κόκκυγες, ὡς οἱ ὀρειχαλκόχρους τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Νέας Καληδονίας, τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Προβηγκίας καὶ τῶν τροπικῶν ἔχουσι τὰς αὐτὰς τῷ ἡμέδαπῷ κόκκυγι παρασίτους κλίσεις, τούναντίον δὲ οἱ τῆς Νοτίας καὶ Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, οἱ τῆς Μαδαγασκάρ δείκνυνται φιλοστοργότεροι καὶ ὑποβάλλονται ἄσμενοι εἰς τὰς μερίμνας τῆς ἐκκολάψεως. Ἄγνωστον εἰσέτι ποῖα τὰ αἴτια τὰ προξενούντα τὰς διαφορὰς ταύτας τῶν ἡθῶν, διαφορὰς ἐξακριβωθείσας πλέον παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, καὶ ὧν, κατὰ τινὰς συγγραφεῖς, τὰ ἔχνη εὐρίσκονται καὶ ἐν τῷ κοινῷ τῶν κοκκύγων εἶδει. Πράγματι πολλοὶ ὀρνιθολόγοι ἀναφέρουσιν ὅτι, ἐν τισὶ περιστάσεσι, μὴ ὀρισθείσαις ἐτι ἐπακριβῶς, καὶ αὐτὸς ὁ τεφρόχρους κόκκυξ κατα-

σκευάζει χονδροεῶδη φωλεὰν ἢ οἰκαιοποιεῖται ξένην ἐγκαταλειφθεῖσαν, καὶ ἐν αὐτῇ τίκει πολλὰ ὠὰ, τὰ ὁποῖα ἐκκολάπτει μεθ' ἧς καὶ τᾶλλα πτηνὰ μερίμνης καὶ στοργῆς. K.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ποιητὴς A* ἠρώτα τὴν γνώμην τοῦ κ. P* περὶ ἐνὸς ποιήματός του νεωστὶ ἐκδοθέντος. — Εἶνε ἐξαιρετόν, ἀπαντᾷ ὁ P* ἂν ἐξαιρέσης τοὺς πλατυσμούς καὶ τὰς πεζολογίας, καὶ τοὺς κοινούς τόπους.

* *

Γίνεται συζήτησις περὶ ἐπιδράσεως τοῦ καπνοῦ εἰς τὴν υγείαν.

— Ἐμένα, λέγει τις, ὁ πατέρας μου καπνίζει ἀπὸ μικρὸ παιδί· καὶ ἐν τούτοις αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ εἶνε σήμερα σωστὰ ἐβδομηῆντα χρονῶν.

— Ναί, ἀλλ' ἂν δὲν ἐκάπνιζεν, ὑπολαμβάνει ὁ Ἀγαθόπουλος, ποῖος σοῦ λέγει ὅτι δὲν ἔμπουσε νὰ ἔχῃ φθάσει καὶ εἰς τὰ ὀγδοήντα;

* *

Ἐν σχολείῳ κατὰ τὸ μάθημα τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

— Λέγε σὺ, Θωμᾶ, ποῖον εἶνε τὸ ζῷον, τὸ ὁποῖον προσκολλάται περισσότερο εἰς τὸν ἄνθρωπον;

Ὁ Θωμᾶς μετὰ ὄριμον σέψιν :

— Ἡ ἀδδέλλα, δάσκαλε ! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

[Ἐτ τῶν τοῦ Κοραῆ].

Ἡ ἄσωτία ἐνὸς μερικοῦ ἀνθρώπου ἕνα μόνον ἄνθρωπον ἀφανίζει· ἀλλ' ἡ ἄσωτία τοῦ πολιτεύματος φθείρει τὰ ἦθη ὅλων τῶν πολιτῶν, ἐπεὶδὴ συγκαλεῖ πανταχόθεν τοὺς ἀργούς, ὡς μυίας εἰς ἔτοιμον μέλι, τοὺς κόπους τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία περιέχεται εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα λόγια : « Ἀνθρώπων μηδενὸς μήτε τύραννον μήτε δοῦλον ἐαυτὸν καθιστάναί ».

Τὰ πάθη κυβερνώμενα ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον, τόσον ἀπέχουν, τοῦ νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἀρετὴν, ὥστε εἶνε ἀναγκαῖα εἰς αὐτὴν ὄχι ὀλιγώτερον ἀφ' ὅ,τι εἶνε ἀναγκαῖος εἰς κυβερνήτην πλοίου ὁ ἄνεμος.